

El gran vuelo

Carolina Astudillo, 2014

Espanya, VO, 60'

El documental narra la història de la militant del Partit Comunista Clara Pueyo Jornet qui, als primers anys de la dictadura franquista, va fugir de la presó de Les Corts de Barcelona per la porta principal. Com la Clara, moltes dones de la seva època lluitaren per la seva llibertat en una societat que tractava de reprimir-les.

Clara Pueyo Jornet, militant del PSUC, escapa de la presó de dones de Les Corts de Barcelona el 1943. Aquesta frase, i el silenci de plom que envoltà els fets, és el punt de partida del treball d'investigació que és la pel·lícula. El treball de Carolina treballa historiogràfic com el que es planteja quan es treballa amb fonts no institucionals, o millor dit, quan l'honestat del treball historiogràfic imposa i obliga a anar a la recerca de noves fonts. Què passa quan aquestes fonts s'han perdut? Què passa quan han estat esborrades? Com arrencar el relat sobre el fet d'una vida com la de Clara Pueyo del silenci imposat? Quin és el diàleg que s'ha de mantenir amb la documentació a la que es té accés? Algunes imatges d'infància, adolescència i joventut; alguna correspondència, testimonis amb la memòria fràgil i amb molts silencis i secrets. Quines són les certeses a les que es pot arribar amb aquest equilibri precari entre sospita, silenci i evidències? Què va passar amb Clara Pueyo després de la "fuga"?

El film posa en escena una experiència d'indagació sobre el fràgil teixit de la memòria d'aquelles i aquells que semblen no tenir dret a formar part del record d'un país. I ho fa regirant imatges i apropant-nos a hipòtesis clarament inscrites en les dinàmiques que els poders van imposar sobre la vida de les dones i sobretot d'aquelles militants condemnades a presó i mort en la postguerra més dolorosa.

El nítid envellit i decapat dels retalls de pel·lícules que la cineasta va escollir per acompanyar les preguntes del seu documental confereix una textura peculiar i forma un substrat que sosté les aparicions espúries d'algunes certeses documentals. No pretenen il·lustrar, comparteixen misteri. Són imatges sense denominació d'origen, imatges de subjectes innominats que la directora rescata i re-significa dotant-les d'un sentit nou, políticament parlant.

El gran vuelo és un eloqüent exercici estilístic sobre la funció de les imatges i el cinema en la construcció d'una memòria que es resisteix a ser descrita i que probablement la directora només pot re-anomenar mitjançant un gest de violència semàntica en fer-hi entrar el sexe i la classe en clau política. Element claus i definitius d'una dona treballadora i militant que desafia el destí d'una submissió exigida.

DM 7 de juliol – 22h

Plaça Sant Pere

(Sant Pere, Santa Caterina i La Ribera)